

17.11.51

בא אצלי דן ומסר לי סקירה על סו"ב: בוולקן 700 פועל, בפיגזיה שני מפעלים,

1 לזכוכית טטוחה, 1 לזכוכית הלולה, 600 פועל. חמח (בח"א) מייצר אינסטלציות לבהים,

400 פועל, סיליקס (ער"ל) 50 פועל, מוסך מרכזי בח"א ועוד מוסכים במקומות שונים -

600 מ. אבן וסיד במקומות שונים בדרך 2500 פועל. (למעלה משלושים מפעלים בארץ).

מפליטים בנ"צ, מרפסיה בגבעת השלטה, נגריות בפרץ, כחיתה, בגבעת הרמבם ועוד -

150 פועל.

חרמא בהיזה 70 פועל. מצברים 3, מניקה בירושלם 15.

מפעלים משותפים עם חון מרטי: נסר - 1000 פועל, הטבטר 150, גטים - 45 פועלים,

מפעל וקידוח ועוד.

בסוף יאנואר 1951 העסיק סו"ב בחרושה 12900, כולל 2500 עובדי נמל. בכלל מעסיק

סו"ב 45.000 פועלים (כולל בנין וסלילה).

מפעלים חדשים: לייצור מכונות מקלאיות (כולל הרכבת סרקטורים לחלקיהם מובאים מכו"ל).

מנציה מקיפה 6 מפעלים חדשים, מהם 2 גדולים. 1 לזכוכית טטוחה, 1 לחרולה.

מייצרים כבר 17 מיליון כלים לשנה, ואין זה מספיק להצרכות.

בעכו בונים 6 מפעלים: אחד כבר החל לייצר. צנורות מרוחקים (25 אלף סון צנורות,

עד 6 צול), מפעל צנורות ללא חמר (גותף הוקן, יהודי אמריקני, רוצה להזמין 2000 סון

לחודש צנורות בטביל אח"ב, הוא ימציא חומר גלמי, חוזר לעיר שנים, ישלם 3 60 לסון

בעד עבודה, הצנורות בטביל נמס).

מפעל לגיוון צנורות. צפוי להביל בית חרושת לפלדה, מעולה בתהליך חשמלי.

יש צורך בבני"ח ל-*Fig 10*. בארץ יש 3-40 אלף סון גרוטאות ברזל. עושים *Fig 10*

מעפרות ברזל. בנגב יש עפרות, אבל לא יודעים עדיין כיבט. מקיבלסקי, מהנדס מרוסיה

מטפל בדבר מהעם סו"ב, יושב בבאר טבע, וחוקר הסכחט.

מרחיבים נטר. ההפוקה עמיתו 2180.000 טון, יגדילו ב-120 אלף טון. בונים בחדרה

בי"ח לצמיגים. ייצרו 100 אלף צמיגים לשנה. יתחילו בייצור באמצע 1952.

ברטלה 3 ספקלים: למנועים, עובד כבר, מייצר מוטורים חשמליים, 20,000 לשנה;

למלט (כוסר ייצור 200 אלף טון), מפעל לסליפונים.

בסגדל גד - ב"ח לצנורות מלט (יחד עם "מקורות").

בבאר טבע 3 ספקלים גדולים:

לחרסא - מוצרי סניטריים, 100,000 לשנה. לוחות חרסינא, 5 מיליון לשנה. בי"ח

לזכוכית חלולה. 40 מיליון גוכים. משתמשים אך ורק בחולות הנגב.

יקימו מפעל לבנים טרופות לבניה כבנים.

סו"ב ממוקד בהעטיה כבדה. יט לסו"ב משרד בבריסל, נציג באנגליה ובסקנדינוריה.

קנו כמנטרד וויז (יהודי הונגרי) 570 מכונות טהור בגרמניה.

בענין סולטס עזר יהודי טני, רוויזיוניסט, כמו קכרז. הניזור היהודי עלול להיות

גורם גדול בגידול ההעטיה.

דן טהאונן. אין לסו"ב בעלים. הסניה כולן שייכות אמנס לחברה העובדים, אך אין

להסת' אנשים וכטר לפעולה זו. דן מחייב ~~סו"ב~~^{סו"ב} הסדינה, לא סו"ב יהיה מחלקה במטלחית

אבל איזה צורה של שותפות. אשר לדעתו לעשות גדולות בעזרת המטסלה ובכוח היזמה

כל אנסי סו"ב.

דוד ושמחה גולן מסכימים לדעתו, האחרים מתנגדים. אין לדעת דן כלי כסו"ב לא בארץ ולא

בעולם. דן סבור שעל סו"ב לעזור ~~סו"ב~~ בניה פרטית, להניח זאת לקבלנים ולקואופרטיבים

ולתחרז במפעל בניה גדולים. שיכון לעולים, שיכון עממי, מפעלי פיהוח, ים הטלח,

חולה ועוד.

יש לו חבר אנשים טוב; טוביה בבאר שבע, אלסנהוז - מנהל הנמל בחיפה, אליעזר בודנקין

מנהל נטר, יוליוס - בנין, ציטריין - מנהל פניציה. יעקב לובליני - מנהל וולקן,

זורמנסקי מנהל חרס"א. אמילו איט מפ"מ - יעקב טור מסור ומנהל הבנין במחוז חיפה,

יחד עם וילנסקי. אמרתי לדן שלא חשוב הצד הפורמלי, אם יש טענות ותכניות של בניה ופיתוח ודרושה עזרת הטכטלה, אכנס משרד החקלאות ופיתוח, עבודה, אוצר, מסחר ותעסיה ונפתלי, יביא מי שהוא מוצא לנהוץ ונשכע התכניות וניתן העזרה כאילו היה סו"ב של המדינה. אם במשך הפעולה יתברר שיש צורך בקשרים פורמליים - נדון ונחליט עליהם. הסכים. יגיש לי במשך השבוע הכניח בכתב.

אחמול הודיעו לי בעם דיוויזיה יש לו תגובה לדברי אליו לפני שבוע. הזמנתי לבוא אצלי היום, ב-16.30.

- דיוויזיה בא. הוא הקריא לפני מהכתב תזכיר קצר. אחרי שיחתנו ביום 10 בנובמבר הודיע לסגלנו הדעות שהבעתי אז בדבר ענייני הסדרת המיכון. הוא ציין ביחוד דעתי שהתחוף של ישראל יכול להיות יעיל ובלי הסדרה לכל המעוניינים אם התחוף קיהיה בלא פורמליות. הוא ציין ניסוקי והסיכויים של עזרתנו.

הוא מוסיף עכשיו להודיע לי שטגלנו הביעה הערכתה לדעתי, שסוכיות הבנה נכונה בנוגע להגנת הסדרת המיכון. היא מקווה שאר המדינות במה"ח יגלו הבנה כזו. טגלנו נוסה להסכים שטובת ישראל וטובת המיכון במה"ח דורשות ש-

speculation as to the precise relationship and role of Israel in this matter were kept at a minimum.

היות והמיכון הוא מפעל קואופרטיבי על בסיס אזורי הרי טגלנו מקוה באופן טבעי שישראל תהיה מקומה המתאים בסידור העומד להעשות. בינתיים הוא חוזר על ההבטחה שנתן קודם שטגלנו ישראל תקבל כל הידיעות ~~xxx~~ על ההגנה האזורית, והוא יעמוד לרשותם לדיונים בעתיד כפי שראה צורך בהם.

הוא כותב עוד. ארובה על דא ועל הא, על חשיבות שלום ויציבות באזור. בהוץ דבריו אמר/ו כשהו בעל טענות רבה, ואיני בטוח אם אמר זאת במקרה או במתכוון, אם מדיניות קרב יסרבו לעזרה שלום ויכריחו ישראל לעבוד על הסגור ולהרבות בהוצאות במחוז אל יתחילו אם יעזבו טגלנו הידיעות. "אורי איני מדייק בזכריו, אבל נערך ליין דבר כזה אמר.

הוא הביא לי מאמר שאני פרסמתי לפני חמש שנים ב- *Pink and M. East* (גליון 10, כרך י"ד, אוקטובר 1942 - על אמריקא ועהיד העולם. הוא אמר שזה מאמר פרופטי, איני יכול למצוא לע"ע מקור המאמר. בקובץ במערכה איננו ואיני זוכר מאין מערכת פלשתיין ומידל איסט לקחו אותו. המאמר נתפרסם אחרי שובי מאמריקא, אחרי ועידת באלטמור.

- בערב ירדנו לת"א לראות את מרי וההיגוק. חזרנו לירושלם.

- יבאל מסר לי אתפול מסקנות המטה בהחיעצות עם סנקוס (מוקה נמצא עכשיו באנגליה): כחה"י יש 400 איס שהם צוות ים, הטאר עובדי יבשה. על כל אניה מלחמה יש 100 איס (יותר מבאניה ציווילית). לאניה כוחר ברושים לפחות 45-50 איס. בדרך כלל המטה מתנגד להתדבות מהוך חיל הים: לא ברור כמה יתנדבו, הלך הרוח יהיה לא טוב. יתנדבו גולי 30-50 איס. המטה מציע ההמשלה תדרוש התנדבות בכלל, לרבות חיל הים, ואם כי שיתנדב - יקבל חופש מהצבא. לדעת סנקוס מוטב להפעיל חיל הים במקודה. זה אסא יותר נוח מבחינה מוסרית. אבל לא יוכלו להפעיל כל האניות, כי זה ישתק לגמרי חיל הים. במקרה על הפעלת חיל הים - יעמדו הקברניטים הציוויליים תחת פקודה צבאית.

- בינתיים סלפנו לי הערב טעוד שתי אניות עומדות להפליג, אחת הערב, השניה מחר.

18.11.51, יום א' ים חשוך.

בלווית קנן ביקרנו הבוקר הציר הדימוקרטי (יהודי) מברונכס.

- בא הרב מיימון. אין לו כל סיגא בלב, שמח למעשה שנאמר מענינים מעסיים. דואג למדינה. כולה חומרית. אין דואג לרוח. בונה בית למרכז רוחני. אסף בארץ לסס כך 40.000 ל"י (אחד נתן לו 8000 ל"י ורוצה בעילום שמו). יהיו בו 1000 מקומות ישיבה. תהיה ספריה, יסבו בבית הלטידי חכמים. יש בו 23 חדרים. רוצה להוציא כל הסדרים. יש 80 מדרשים. מי המומחים? יש לדבריו. גם הרמב"ם. נחוץ כסף ונייר. דרושים 20 סון נייר לשנכ 7-8 סון יוכל להשיג במחנה. הטאר - שהמשלה. אטער לקנות בפיללנד, אבל סס עובדים בחור שנתיים. בהתחדלות הקהלה נתנו לו עדיפות, דרושים 7000 דולר במסע חוץ. לבסוף התאונן על מצבו הדתי. עליו לסכור מסריו למען כרנתו.